

Barcelona, 9 de febrer de 2012

ANY V. núm.

157

“Esmerceu la vostra vida amb plena fidelitat als vostres carismes i a les vostres constitucions, amb total confiança en Déu”

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la festa de la Presentació del Senyor. S. E. Catedral de Barcelona, 2 de febrer de 2012

Celebrem la festa litúrgica de la presentació de Jesús al temple, i l'Església uneix aquesta celebració a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Avui l'Església vol recordar els homes i dones que lliuren radicalment la seva vida a Jesucrist, consagrant-se plenament a ell i seguint-lo amb una vida casta, pobre i obediència. Avui tenim present i lloem el do de la vida consagrada que és una vocació que el Senyor us ha concedit i que engalana amb flors i fruits de santedat al poble de Déu.

La nostra celebració de fe, esperança i caritat aquí a la catedral és tot un símbol de com l'Església aprecia la vostra vida i la vostra vocació. Sou un do que enriqueix tota l'Església de Jesucrist estesa d'Orient a Occident i també, per tant, la nostra Església diocesana de Barcelona. Amb aquesta Jornada es vol posar en relleu la dignitat eclesial de la vostra vocació i la riquesa de la vostra consagració seguint Jesús amb més radicalitat amb els tres consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència.

El que caracteritza la vostra vida consagrada és l'amor entregat, aquest amor generós, gratuït i oblatiu, que és humil i pobre, però que és la força que salva el món. Aquest amor té la seva font en Déu creador i salvador i amb la vostra vida ho poseu ben palesament, puix us heu lliurat amb radicalitat a estimar Déu i els germans.

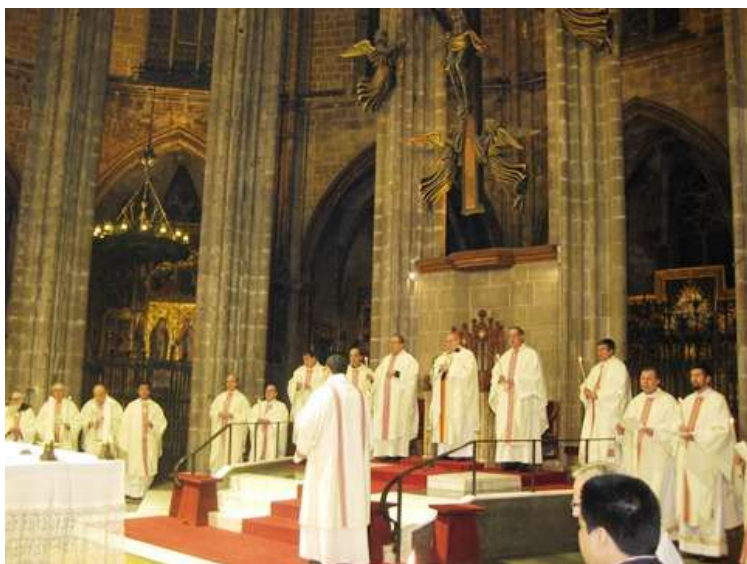
La vostra consagració us converteix en icones d'aquest amor de Déu per a tots els homes i totes les dones de la humanitat, i de manera especial pels més pobres i oblidats. I ho feu aquí i ho feu arreu del món, en aquells indrets on hi ha els nostres germans i germanes que més pateixen les conseqüències d'aquest món tan injust i sense entranyes per als més petits i els més pobres. I d'aquest amor a Déu al qual estem cridats per a tota l'eternitat en el cel, la vida religiosa, com sabeu, n'és una anticipació escatològica per a vosaltres i per a tot el poble de Déu.

En aquests moments en què vivim i enmig de la societat marcada fortament pel materialisme, la indiferència religiosa i el tancament a la transcendència, es fa encara més necessari que

tots vosaltres, estimats germans i germanes de vida consagrada, visqueu intensament el vostre propi carisma, que aneu més i més a les fonts de la vida i espiritualitat dels vostres sants fundadors i fundadores, que atribuïu la màxima importància a la vostra espiritualitat i que renoveu amb il·lusió i confiança la vostra consagració al Senyor. Aquí rau el secret i la força de la vostra vida religiosa en el si de l'Església i del món. No us equivoqueu; anant més i més a Jesús, mantindreu sempre viva la vostra vocació que el Senyor us ha atorgat, sigui quina sigui la tasca que realitzeu.

La vostra consagració a Déu fa la vostra vida molt fecunda. Lliurant-vos totalment al Senyor esmerçant la vostra vida en una munió de serveis que són un veritable enriquiment per a la nostra societat. ¡Quantes obres porteu vosaltres, religiosos, religioses, persones consagrades a Déu, en el camp de la pobresa, de la marginació, de l'ensenyament, dels ancians, dels malalts, en el món de la cultura, de l'educació, del diàleg entre les ciències i la fe cristiana, del diàleg amb els no creients i els allunyats!.... La nostra societat seria molt pobra sense la presència de totes les vostres comunitats, obres i serveis.

El lema de la Jornada d'enguany és aquest: "Vine i segueix-me. Vida consagrada i nova evangelització". L'Església està abocada a la nova evangelització, perquè l'Església existeix per a evangelitzar i perquè avui aquesta tasca és molt necessària i molt urgent. Vosaltres, benvolguts germanes i germans, seguint Jesús amb amor i radicalitat, us poseu al servei de l'Església i esteu treballant moltíssim en la nova evangelització. Esteu col·laborant molt en

l'aplicació del nostre nou Pla Pastoral de l'Arxidiòcesi que hem inaugurat aquest curs i que està centrat plenament en la nova evangelització.

Desitjo agrair-vos tot el que feu al servei de la diòcesi. Em sembla oportú recordar, en aquest sentit, allò que ens diu el Concili Vaticà II i que referint-se a vosaltres us vincula íntimament a l'Església amb aquestes paraules: "Treballin amb generositat i amb diligència en l'edificació i creixença de tot el Cos místic de Crist i en bé de les Esglésies particulars" (CD 33). La vostra presència i actuació en el si de la nostra Església arxidiocesana és un

enriquiment i com a pastor d'aquesta Església em plau agrair-vos-ho.

Amb la nostra celebració eucarística fem ben palesa la riquesa de l'Església diocesana, que és aquesta porció del poble de Déu aplegada pel bisbe, successor dels Apòstols, per celebrar el misteri pasqual del Senyor. Això us fa sentir més units i participants com a porció del Poble de Déu en la vida i missió d'aquesta Església diocesana. Així ho esteu realitzant també amb la vostra col·laboració amb les vostres obres i amb la participació en les parròquies i institucions diocesanes. En aquest sentit el mateix document conciliar afirma que "els membres dels instituts de vida consagrada, tant homes com dones, que també formen part de la família diocesana d'una manera peculiar, proporcionen gran ajuda als bisbes i, amb l'augment de les necessitats apostòliques, poden i han de proporcionar-lo cada vegada més" (CD 34).

La primera tasca de la vida consagrada és fer visibles les meravelles que Déu ha fet i està fent en la fràgil humanitat de tots els qui heu rebut aquesta vocació. Vosaltres, més que amb les paraules, testimonieu aquestes meravelles amb el llenguatge eloqüent d'una existència

transfigurada. Així, les vostres vides esdevenen una de les marques concretes que la Trinitat deixa en la història, per tal que els homes i les dones puguin descobrir l'atractiu i la nostàlgia de la bellesa divina.

Estimeu la vostra vocació de vida consagrada, valoreu-la com un do molt preuat i considereu-la sempre com una expressió de l'amor preferencial del Senyor per a tots vosaltres que la viviu en el si de la Santa Mare Església. Esmerceu la vostra vida amb plena fidelitat als vostres carismes i a les vostres constitucions, amb total confiança en Déu i ell farà fecundar la vostra entrega i donarà vocacions ací i arreu per tal que pugueu continuar enriquint l'Església i servint al món amb la riquesa dels vostres carismes.

En aquesta celebració imitem el lliurament generós de la profetessa Anna i fem nostres aquestes paraules plenes de confiança i d'entrega a Déu de l'ancià Simeó: "Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble". Amén.

“Volem renovar el nostre compromís de seguir el Crist en castedat, pobresa i obediència en el cor de l'Església i al servei de la seva missió evangelitzadora”

Paraules introductòries del P. Màxim Muñoz, president de l'URC, a l'inici de l'Eucaristia celebrada a la catedral de Barcelona

Benvinguts i benvingudes, germanes i germans a aquesta basílica-catedral de Barcelona on volem celebrar amb joia la jornada de vida consagrada presidits pel pastor de la diòcesi, el Cardenal-Arquebisbe Mons. Lluís Martínez-Sistach, acompanyat entre molts d'altres pel delegat per la vida consagrada, Mn. Francesc Prieto.

Contemplem en aquesta festa la presentació que Josep i Maria fan del seu fill primogènit, que és el Primogènit del Pare-Déu, proclamat pel vell Simeó "el Salvador que havia preparat per a tots els pobles, llum que s'ha revelat a totes les nacions".

En celebrar la jornada mundial de la vida consagrada precisament en aquesta festa, l'Església ha volgut expressar un aspecte essencial de la nostra forma de vida: la nostra consagració, la nostra entrega total a Déu i al seu Regne, imitant la forma de vida assumida pel seu Fill Jesucrist, el Consagrat per excel·lència. Ell, en venir al món, com trobem a la carta als Hebreus, dirà "Déu meu, heus ací que vinc a fer la vostra voluntat". I la voluntat de Déu és que els seus fills i filles tinguin vida i en tinguin en abundància. Una forma molt bonica d'expressar la missió evangelitzadora de l'Església, que és el lema de la jornada d'enguany: "Vine i segueix-me. Vida consagrada i nova evangelització".

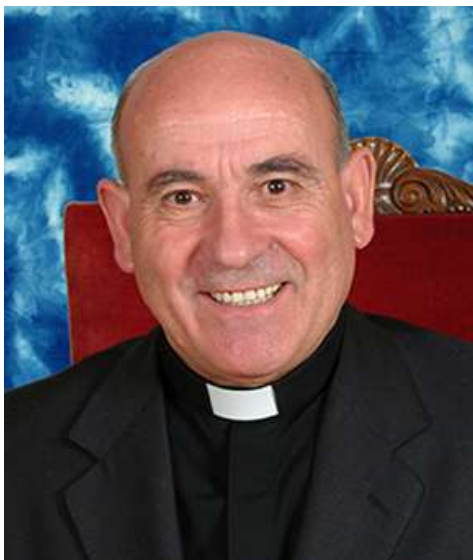
En aquesta celebració volem, doncs, renovar el nostre compromís de seguir el Crist en castedat, pobresa i obediència en el cor de l'Església i al servei de la seva missió evangelitzadora. Preguem Déu perquè no deixi de cridar homes i dones que visquin amb joia aquesta forma de vida.

“Volem renovar el nostre compromís de seguir el Crist en castedat, pobresa i obediència en el cor de l'Església i al servei de la seva missió evangelitzadora”

Mensaje de Vicente Jiménez Zamora, presidente de la Comisión Episcopal para la Vida Consagrada

Vida Consagrada y Nueva Evangelización

(Agencia SIC) Mons. Vicente Jiménez Zamora - El día 2 de febrero es la fiesta de la Presentación del Señor en el templo. Desde el año 1997, por iniciativa del Beato Juan Pablo II, se celebra ese día la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. En ese día miramos a la vida consagrada y a cada uno de sus miembros como un don de Dios a la Iglesia y a la humanidad. Juntos damos gracias a Dios por las Órdenes e Institutos religiosos dedicados a la contemplación o a las obras de apostolado, por las Sociedades de vida apostólica, por los Institutos seculares, por el Orden de las vírgenes, por las Nuevas Formas de vida consagrada.

El lema escogido para este año es: “VEN Y SÍGUEME” (Mc 10, 21). Vida Consagrada y Nueva Evangelización. Acontece después de la celebración de la Jornada Mundial de la Juventud en Madrid y en el horizonte del próximo Sínodo de los Obispos sobre el tema Nueva Evangelización para la transmisión de la fe cristiana (Roma, 7 al 28 de octubre de 2012).

La nueva evangelización, a la que nos convoca la Iglesia, es principalmente un desafío espiritual para salir de la indiferencia. Depende, en gran medida, de la credibilidad de nuestra vida y de la convicción de que la gracia de Dios obra y transforma hasta convertir los corazones. La nueva evangelización requiere nuevos evangelizadores.

Por lo que se refiere a la vida consagrada el documento Lineamenta para preparar la Asamblea Sinodal afirma: “Una gran tarea en la nueva evangelización corresponde a la vida consagrada, en las antiguas y nuevas formas” (n. 8). Los consagrados están llamados por su vocación, consagración y misión a vivir un estilo de vida, que exige, en primer lugar, la santidad de vida a la que toda la Iglesia está llamada. Este estilo se expresa visiblemente en los consejos evangélicos vividos en comunidad. A través de ellos se manifiesta la radicalidad y la novedad del seguimiento de Jesucristo. La consagración es así instrumento de nueva evangelización.

El Beato Juan Pablo II, en la exhortación apostólica Vita consecrata, en un número dedicado a la nueva evangelización, afirmaba que “para hacer frente de manera adecuada a los grandes desafíos que la historia actual pone a la nueva evangelización, se requiere que la vida consagrada se deje interpelar continuamente por la Palabra revelada y por los signos de los tiempos” (VC, 81).

El Papa Benedicto XVI, en el Encuentro con religiosas jóvenes, en la Jornada Mundial de la Juventud, al hablar de la radicalidad de la vida consagrada, les decía: “Queridas hermanas, este es el testimonio de la santidad a la que Dios llama, siguiendo muy de cerca y sin

condiciones a Jesucristo en la consagración, comunión y misión. La Iglesia necesita de vuestra fidelidad joven arraigada y edificada en Cristo. Gracias por vuestro “sí” generoso, total y perpetuo a la llamada del Amado. Quela Virgen María sostenga y acompañe vuestra juventud consagrada, con el vivo deseo de que interpele, aliente e ilumine a todos los jóvenes”.

+Vicente Jiménez Zamora
Obispo de Santander

Celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada a Lleida

Aquesta crònica serveix, a més d'informació, de correcció d'errades que es van publicar en l'agenda prevista a la diòcesi de Lleida sobre la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada

Amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, el dissabte dia 4 de febrer d'aquest any i promogut per la Comissió de Vida Consagrada de la Diòcesi de Lleida, vam organitzar una trobada de les religioses i religiosos de la diòcesi, al Col·legi Mater Salvatoris de la Companyia del Salvador.

Donant resposta als objectius proposats per la Comissió de Vida Consagrada, la trobada es va desenvolupar des d'un caire celebratiu compaginat amb la interrelació entre els participants i la posterior reflexió sobre el tema «L'essència de la vida consagrada», extret de l'entrevista publicada per la revista HOREB núm. 152, a Mons. Joseph W. Tobin, secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica

La convocatòria de la trobada ens aplegava al Col·legi del Mater a les 9:45h tot i que abans, al voltant de les 9:30h havíem quedat al bisbat per recollir les germanes i germans que no tenien mitjans propis per desplaçar-se fins al col·legi.

A partir de les 10h vam celebrar l'Eucaristia que ens presidí el nostre Bisbe Joan, que ens acompanyà durant la jornada, i concelebrada pel delegat del Bisbe per a la Vida Consagrada, el P. Josep Castellà.

Després de la celebració vam gaudir d'una estona per poder saludar-nos i compartir uns moments distesos de comunicació informal, acompanyats d'un refrigeri. Cal dir que a més del refrigeri que ens van oferir les germanes de la comunitat, vam rebre per la seva part, una

excel·lent acollida i vam poder gaudir de les instal·lacions, ja que durant l'activitat posterior vam fer ús de les aules on es feren els grups de treball.

En els grups de treball, on vam comentar el tema abans esmentat, vam reflexionar sobre la qüestió, a partir de tres preguntes que havíem preparat abans:

1. Quina frase o afirmació t'ha cridat més l'atenció, t'ha sobtat més.
2. Quina idea o reflexió de text escolliries per iniciar un diàleg amb les germanes o germans de la teva comunitat.
3. Trobes encertat l'anàlisi que fa del moment actual de la vida religiosa? Quin signes d'esperança ressaltaries?

Per acabar la jornada, vam demanar als representants de cada grup que recollissin el que havien estat parlant per poder fer un resum i posteriorment enviar-lo a les comunitats, com a conclusió del que havíem estat reflexionant.

Lluís Tarazon, Comissió de VC de la Diòcesi de Lleida 4 de febrer del 2012

La renovación de la Vida Religiosa

EDITORIAL VIDA NUEVA | El 2 de febrero, coincidiendo con la fiesta de la Presentación de Jesús en el Templo, celebra la Iglesia la **Jornada de la Vida Consagrada**, instituida hace ya 15 años por el papa Juan Pablo II. Si siempre es bueno **volver la mirada sobre esta rica e importante realidad evangelizadora**, sobre estos hombres y mujeres consagrados para el mundo desde la entrega al Señor Jesús, presentes de forma destacada en el cuerpo eclesial y en la sociedad, lo es aún más con motivo de esta interpeladora fecha.

La historia nos deja reseñadas en sus páginas las dificultades que cada congregación ha tenido para vivir su propio carisma. Hoy se hace más difícil que nunca. **La injusta contestación interna choca con la ingratitud externa**, y hacen que la Vida Consagrada pase por momentos dolorosos.

Con el paso de los años, la historia ha ido cuajando formas de Vida Religiosa que aparecieron como expresión evangelizadora pero que, transcurridos los años, unas veces se alejaron del carisma primero y otras lo desvirtuaron.

En los momentos de crisis, se pide **un ejercicio sereno y profundo** para volver a las raíces de los distintos carismas que inspiraron un modelo concreto de Vida Religiosa. En este

análisis nunca debe faltar, por un lado, el estudio del carisma y, por otro, la misión concreta, el terreno en el que han de llevarlo a cabo.

No podemos ni debemos seguir evangelizando a fantasmas del pasado con armas del pasado, sino a gentes de carne y hueso aquí y ahora.

Mientras que aquel se mantiene firme, este puede ser cambiante, porque cambian las formas de vida y la historia lleva su ritmo. No podemos ni debemos seguir evangelizando a fantasmas del pasado con armas del pasado, sino a **gentes de carne y hueso aquí y ahora**, desde un discernimiento del carisma fundacional, en comunión con los retos evangelizadores de la Iglesia actual. La petrificación del pasado es la principal tentación de la Iglesia y de la Vida Religiosa. Todo tiempo pasado no tiene por qué ser mejor.

Urge, por lo tanto, **una renovación importante en la Vida Religiosa**, y a eso no se oponen los consagrados. Hay quienes esta renovación la ven ahondando en lo propio, y hay quienes desean abandonar el barco creando nuevas formas. Hay quienes prefieren seguir en el molde actual, y hay quienes crean **nuevas realidades de Vida Consagrada**. Bienvenidas sean todas aquellas que, aprobadas por la Iglesia, ayuden a la tarea evangelizadora. "Si lo hacen en mi nombre, dejadlos", decía Jesús ante la acusación de los discípulos celosos.

Sin embargo, el nacimiento de nuevas formas de Vida Consagrada, en muchos casos cargadas de cierto conservadurismo ideológico y con acentos en las formas, el hábito o la regla, no debe señalarse como ideal y como modelo a seguir, cuando **en muchos casos están ad experimentum** en su camino. La **cautela** ha de estar presente para evitar sorpresas.

Solo hay un modelo a seguir, que es Jesucristo. Ante la crisis de vocaciones religiosas, se tiene la tentación de echar todas las culpas y responsabilidades a la secularización de la Vida Religiosa, sin pensar ni medir las consecuencias de las acusaciones en el corazón de muchos consagrados que han dado su vida por el Evangelio, la mayoría de las veces en tierras de frontera y llenas de dificultades.

La tentación de echar las culpas a esas formas es frecuente últimamente, como lo es también el hecho de exaltar las nuevas formas como el camino adecuado. **A nada conducen las comparaciones.** Todo ha de servir para el bien, y todo, en el camino de la Iglesia, debe recibir la ayuda, la corrección fraterna y el impulso evangelizador.

Querer apoyar las nuevas formas en detrimento de otras no conduce a nada más que a la injusticia con quienes están en la brecha, y no les hace nada bien a quienes, en las nuevas formas de Vida Consagrada, comienzan el camino.

En el nº 2.787 de *Vida Nueva*. Del 4 al 10 de febrero de 2012.

Augmenta el nombre de religiosos i es frena el descens de religiosos

Per primera vegada en els darrers anys

Segons l'oficina estadística de l'Església catòlica - Rome Reports - 2 febrer 2012

Segons l'oficina estadística de l'Església catòlica, per primera vegada en els últims anys puja el nombre de sacerdots religiosos en el món. Són un terç del total de sacerdots a escala

global, dediquen el seu treball a les necessitats d'un orde o congregació religiosa. El 2010 eren 135.227, el que suposa un augment de 176 sacerdots més que l'any anterior.

També augmenta el nombre de religiosos barons que no són sacerdots. Actualment hi ha 54.665, 436 més que el 2009.

Entre les religioses la situació és diferent. Igual que el passat any, segueix baixant el número però es frena el descens en comparació amb el passat. Actualment hi ha 721.935 consagrades arreu del món.

Un ministro del Papa con plomo en el cuerpo

Vatican Insider va publicar el 18 de juny de 2011 un reportatge sobre Monsenyor João Braz de Aviz, prefecte de la Congregació per a la Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica. Conèixer aspectes biogràfics rellevants de persones que incideixen en el col·lectiu permet entendre millor el seu tarannà i les seves decisions. Després d'aquest reportatge, incloem una entrevista que, de ben segur, serà de l'interès dels nostres lectors.

Monseñor João Braz de Aviz cuenta su increíble historia: desde hace casi treinta años vive con 130 proyectiles en el cuerpo tras haber sido involucrado en una balacera

Andrea Torielli – Roma

Hay un jefe de departamento en la Curia romana que tiene una marca difícil de superar. Se trata del Prefecto de la congregación para los religiosos, futuro cardenal. Su marca es tener

en el cuerpo desde hace treinta años 130 balines de plomo. Lo ha revelado él mismo en una entrevista publicada en el último número de la revista internacional "30Giorni", -"30 días"

A Monseñor João Braz de Aviz, el arzobispo brasileño desde hace algunos meses Prefecto del ministerio vaticano que se ocupa de los religiosos, este récord no se lo quita nadie. Es el único obispo que

vive desde hace casi treinta años con 130 balines de plomo repartidos por el cuerpo.

Era 1983, don João tenía 36 años y era sacerdote desde hacía 11. En esa época hacía de párroco en la diócesis de Apucarana. Ese día iba de su parroquia a otra para ayudar al párroco de ésta, que celebraba sus 25 años de sacerdocio.

«A mitad de camino, en un puente, ve una máquina parada. Se acerca para ver si necesitaban ayuda. Y se da cuenta de que no se trata de campesinos con el coche estropeado. En el viejo escarabajo estaban dos chicos que le apuntaron con sus pesadas armas, le quitaron las llaves del coche y lo obligaron a seguirles a la otra parte del río, sin decirle una palabra. Después de media hora, aparece por la curva la furgoneta blindada del banco. Era viernes por la tarde, estaban esperando el furgón con la recaudación de los recibos y don João se había visto en el sitio equivocado a la hora equivocada».

Después las cosas se precipitaron. Los atracadores dispararon rápidamente a las ruedas del carro blindado. Pero también los de la banca estaban armados y respondieron al fuego. Recuerda hoy el prelado brasileño: «A un cierto punto, visto que la situación estaba bloqueada, los dos jóvenes me apuntaron de nuevo contra la cara: ve tú a hablar con los policías o te matamos. ¿Qué podía hacer? Di solo pocos pasos y rápidamente los policías armados dispararon contra mí».

Don João siente que por todo el cuerpo le queman los balines. Tiene también un ojo perforado, siente la sangre que se derrama a borbotones por su cara. Se queda acostado en el suelo. No es capaz de levantarse. Una inmovilidad que le salvará la vida: «Después me confirmaron que si me hubiera movido me habrían matado». Mientras tanto los dos atracadores escaparon. João siente cómo jadea, siente la sangre que le sube de los pulmones a la boca. «Me decía para mí mismo: Jesús, pero ¿por qué debo morir a los treinta y seis años?, tenía tanto que hacer. La respuesta me ha mandado de dentro: “yo morí a los 33. Ya has tenido tres años más que yo...”».

«Entonces me sentí en paz. Dije las últimas plegarias, hice mis ofertas y pedí perdón, pero después añadí: Señor, dame diez años más. No sé por qué pedí diez años».

Efectivamente, el futuro Prefecto de los religiosos consigue salvarse. Los balines le quedan también en los pulmones y en el intestino, sin provocar infecciones. Incluso el ojo se salvó, con una cierta sorpresa por parte de los médicos.

Después de esa experiencia, Monseñor Braz de Aviz en la entrevista a “30días” recuerda haber entrado en un periodo de depresión. «No era capaz ni de salir de casa. Salí solo un año después, poco a poco, comenzando a hacer cosas pequeñas, pequeños paseos alrededor de casa, hasta donde podía. También esta especie de parálisis de la voluntad ha sido para mí una experiencia importante, para abrazar mi límite y mi fragilidad».

Cuando estaban pasando los diez años de “prórroga” volví a pedir, llegó el nombramiento como obispo. «Es como si el Señor me hubiera querido decir: hasta aquí tú me habías pedido la vida, de ahora en adelante, te pido yo de donármelo a mí...» Monseñor João Braz de Aviz lo dice riendo. «Pero mientras tanto -escribe el cronista de “30Días”- los recuerdos empiezan a humedecerle los ojos».

Mons. Braz de Aviz (CIVCSVA): “Es necesario tener confianza”

(L’Osservatore Romano.-) Presentamos una entrevista realizada al cardenal electo **Joao Braz de Aviz**, Prefecto de la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica (CIVCSVA) (Traducida por el blog “la Buhardilla de Jerónimo” y reproducida en masdecerca).

¿De qué modo esta Jornada, instituida quince años atrás, es un estímulo para los religiosos y las religiosas?

Es algo muy bello tener una Jornada en la que la Iglesia pone la atención sobre esta vocación tan especial en el pueblo de Dios. En la vida consagrada, en la experiencia de los eremitas y de los monjes, en los diversos institutos y en las sociedades de vida apostólica, encontramos una respuesta muy particular a la llamada del Señor. Esta vocación siempre ha tenido una gran importancia en la Iglesia, sobre todo porque anuncia valores que están ya presentes, pero que son también futuros, como el celibato y la virginidad. En este sentido, entonces, estoy muy contento de ver que continúa esta tradición de celebrar la Jornada en el día en que se recuerda a la Virgen que presenta a Jesús en el templo. Esto es muy bello, porque la Virgen es la síntesis de todas las vocaciones.

Frente a la reducción del número de consagrados y consagradas, hay una tendencia a responder con una mayor calidad evangélica. ¿Es la respuesta adecuada a la crisis de vocaciones?

Pienso que es una de las direcciones muy preciosas. Ciertamente, la reducción del número de los consagrados y consagradas es un fenómeno típicamente europeo, donde hay una acentuación mayor. Lo encontramos también en los Estados Unidos, en Canadá y en Australia, y un poco en América Latina, donde se verifica en parte esta caída. Recientemente hemos recibido un informe de los obispos de Francia que nos ha hecho sufrir un poco. En diez años, las religiosas en Francia han pasado de 36.000 a 6.000. Seguramente, es un fenómeno que hay que observar más de cerca. Hemos también oído de los obispos de Australia que casi ya no se percibe la presencia y la importancia de los religiosos. Hemos dialogado con ellos sobre esto porque nos parecía que era necesario, por el contrario, mayor atención. Hay naciones, en cambio, donde hay un crecimiento enorme. Pienso en la India, en Corea, y en otros países del Oriente, en los cuales el número de los consagrados está en aumento. También en África hay muchísimas vocaciones, que deben ser bien analizadas para comprender sus motivaciones profundas. Notamos luego que en los lugares donde hay una mayor calidad de vida evangélica, precisamente allí comienza una nueva sensibilidad. Los jóvenes creen en esta relación más profunda con el Señor.

Me parece – es una constatación personal – que una de las cuestiones fundamentales es que las relaciones interpersonales no estén enfermas. No sabemos relacionarnos, ni como autoridad y obediencia, ni como fraternidad. Todo esto provoca un mal muy grande, porque esta soledad, que en el mundo es individualismo, en la comunidad puede convertirse en angustia y no resuelve el problema interior. No por casualidad muchos consagrados y consagradas salen de los institutos no porque no sientan la vocación sino porque no se sienten ya felices en la comunidad. Es un fenómeno que reclama atención, porque en cierto sentido es un poco nuevo, estando vinculado a la globalización y a la búsqueda de la felicidad humana. ¿Y por qué sale fuera? La mayor calidad evangélica debe ir de la mano con la atención a este nuevo momento de la historia humana.

¿Es todavía importante la formación para convertirse en religiosos y religiosas creíbles en el mundo globalizado?

Éste es uno de los puntos más importantes. Las congregaciones y las órdenes que se interesan por tener formadores bien formados e invierten energías en este ámbito están llevando adelante un trabajo que da muchos frutos. Es necesario prestar atención, sin embargo, a que no sea una formación sólo disciplinar e intelectual, aunque necesaria, sino que sea dirigida sobre el modelo de los discípulos y las discípulas de Jesús. Éste es el punto crítico, porque ser discípulo es un camino de conversión y debe durar toda la vida. Falta también en los formadores la capacidad de ser cuerpo: no porque no se sientan identificados sino porque en lo concreto de la vida hay a menudo una focalización sobre la propia persona y sobre las propias ideas. Se debería, en cambio, partir de algo que es común, del Evangelio. Se debe adecuar la formación al Evangelio. No se trata principalmente de favorecer virtudes que me impulsen a ser capaz de dominar mi voluntad, sino de entregarme al Señor y dejarme guiar por Él, para que creamos en su amor.

¿Qué distingue el compromiso de tantos consagrados del que tienen los voluntarios de organizaciones con fines humanitarios, que se dedican a los más pobres entre los pobres, sobre todo en zonas de guerra y de peligro?

Hoy nosotros debemos tener una conciencia de los valores de los hombres y de las mujeres en las diversas partes del mundo de modo que, si coinciden con los nuestros, podamos trabajar juntos. No se trata de minimizar el compromiso de los voluntarios inspirados en fines

humanitarios, que desarrollan un trabajo grandísimo. La diferencia es que nosotros añadimos una dimensión decisiva, que es la de la fe. Nosotros no trabajamos solamente con fines humanitarios. Está también esto, pero el punto que define realmente nuestra intervención es la fe. ¿A quién sirvo yo? Sirvo a Cristo en el otro. Establezco una relación con Dios en los demás. Esto es algo distinto: da el sello a aquello que el hombre y la mujer de fe pueden donar a los otros.

La vida de pobreza evangélica de los consagrados, ¿es recibida con suficiente claridad como contribución para superar en la sociedad un estilo de vida consumista?

Muchas veces esta pobreza voluntaria se manifiesta en la persona. Se nota que individualmente los religiosos no poseen nada, sin embargo, la institución no da siempre el mismo testimonio. No es que estemos contra los bienes o digamos que la Iglesia no pueda tener todo aquello de lo que tiene necesidad. Pero la pregunta es otra: ¿por qué no circulan? Pongamos, por ejemplo, el caso de una congregación que tenga en el banco una suma

consistente, en vista de una mayor seguridad para la vejez de sus miembros. ¿Es esta la finalidad? ¿Aquel dinero no podría servir para otro instituto? ¿Para una parte de la Iglesia que sufra necesidad? ¿Por qué no podemos decir que ponemos nuestros bienes a disposición de tantos otros? Notamos que no siempre está esta sensibilidad o esta disponibilidad a hacer circular los bienes. Y esto, en cambio, ayudaría mucho y podríamos socorrer situaciones muy difíciles,

volviéndonos también más libres de todo aquello que tenemos.

A veces tengo la impresión de que falta un sentido profundo de la Providencia de Dios. Quizá hayamos entrado un poco en una óptica consumista. Constató también a veces divisiones a causa de los bienes y esto indica que el espíritu no es correcto. Hay una figura nueva que está tomando forma en Australia, en Canadá y en los Estados Unidos de América, donde muchos religiosos se están organizando en “corporaciones”. Se trata de una entidad nueva, que reúne a miembros de diversas órdenes u obras del mismo orden para una mayor seguridad, eficacia y economía. Como Congregación, estamos siguiendo esta realidad, pero todavía no sabemos bien cómo evolucionará, porque es algo nuevo.

El envejecimiento – sobre todo en Occidente – de religiosas y religiosos plantea problemas de perspectiva. ¿De qué modo se están afrontando?

Es un fenómeno que concierne sobre todo a Europa y a los países más ricos. Algunas congregaciones ven a los ancianos como una dificultad, como un peso, y los separan en otra estructura donde ellos esperan la muerte. Reciben los mejores cuidados posibles con personal médico especializado, pero no existe más la familia, realizada por medio de la cercanía de los consagrados jóvenes. El anciano ya no es visto como una fuente de sabiduría y muere de soledad, porque ve frente a sí la muerte y a Dios, pero no ve la comunidad. Éste es un fenómeno muy feo, así como es bello ver a personas ancianas que viven en la comunidad y que los ancianos viven bien hasta el final.

He visto que entre los religiosos se habla del ars moriendi, del arte de morir, pero no haciendo referencia al hombre viejo del Evangelio sino, más bien, a la muerte de un carisma. Prepararse para cuando un carisma ya no exista más. Pero es necesario tener confianza en la

acció de Dios. Le cuento un episodio. He ido a visitar a los Padres Marianos de la Inmaculada Concepción, fundados en Polonia en siglo XVII. Por circunstancias históricas se han desarrollado muchísimo, pero en todos los países donde estaban presentes ha habido una persecución o la destrucción de sus casas. Al final quedaba uno solo. Dos años antes de que muriera, tres personas conocieron el testimonio de este hombre. Y pidieron entrar en la orden. Profesaron los votos. Uno de ellos era abogado, luego fue obispo. Ahora la Congregación ha reflorado. Ésta es la visión de Dios. No es un cálculo que nosotros hagamos. Lamento muchísimo oír decir, incluso a algunos obispos, que ciertos carismas han pasado. No es así, la Palabra de Dios no pasa. Pasa si no es testimoniada. Es necesario retomar esta confianza en la acción de Dios. Veo que algunas congregaciones están en crisis. ¿Cómo hacer? Si hay una vida verdadera, renacerán, pero es necesario tener confianza.

Del 4 al 14 de febrero, en Kampala, se llevará a cabo la II Asamblea de la Conferencia de superiores mayores de África y Madagascar. ¿Qué contribución pueden dar los consagrados a los desafíos sociales y religiosos del continente?

Estoy feliz de partir para Uganda para participar en este encuentro. En la Asamblea participarán cerca de dos mil superiores provenientes de toda África. Voy con el deseo enorme de escuchar esta realidad. Pienso que es importante volver a los propios carismas, a la fidelidad a los dones recibidos. Si esto no existe, también las obras se vuelven difíciles. Nosotros sabemos el rol que han tenido y tienen hoy los consagrados en África. Vemos cuánto han hecho y hacen todavía cada día por la Iglesia. Los consagrados que viven su vida por Dios encuentran a Dios en la relación de amor con las personas en los hospitales, en las escuelas, en los orfanatos. Ellos son una joya de la Iglesia. Estoy leyendo el documento del último Sínodo de los Obispos para África y noto realmente cómo la Iglesia ama a ese continente y cómo los pastores han sabido darle una visión muy social. Voy de buena gana, porque el Papa dice que debemos amar y comprender cada vez más a África y llevarla en el corazón.

Misioneres de Jesús, Maria i Josep: 50 anys de presència a Sabadell

Celebració d'una Eucaristia solemne, presidida pel Sr. Bisbe de la Diòcesi de Terrassa, Mons. Àngel Saiz Meneses, per commemorar el 50è aniversari de la presència de les Misioneres de Jesús, Maria i Josep a Sabadell.

Dia 18 de febrer, dissabte
Hora 12 del migdia
Lloc Parròquia de Sants Francesc
Adreça c) Pizarro, 10 – Sabadell

Tot seguit, visita a l'exposició al domicili del carrer Pere d'Om 3-5 i un pica-pica.

Conferència Episcopal Tarraconense: comunicat de la reunió 201

Els dies 31 de gener i 1 de febrer de 2012 ha tingut lloc la reunió n. 201 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Casa d'Espiritualitat "Maria Immaculada", de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1.- En començar, i després de la pregària inicial, Mons. Pujol ha informat els bisbes de la recent inauguració de la primera fase de remodelació de l'edifici del Seminari de Tarragona, el nou "Centre Tarraconense El Seminari", un centre que neix amb la voluntat de ser un espai de

diàleg entre la fe i la cultura i amb tots aquells que cerquen Déu, un lloc de comunicació de l'Evangelí i d'encontre amb Jesucrist, amb la clara aposta d'oferir un servei a la societat. L'acte va comptar amb la presència de Mons. José Octavio Ruiz Arenas, secretari del Consell pontifici per a la nova evangelització, el qual va impartir una conferència sobre el sentit d'aquesta acció pastoral bàsica de l'Església avui. Així mateix, Mons. Pujol ha informat dels distints processos de beatificació de màrtirs actualment en curs.

Per part seva, Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic i Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona, han informat sobre el Congrés de Nova Evangelització, que ha tingut lloc a Manresa els propers dies 7 i 8 de gener, organitzat conjuntament per les dues diòcesis, i el Cardenal Lluís Martínez Sistach ha explicat quins seran, a Barcelona, els actes de la "Missió Metròpolis", que es duran a terme durant la pròxima

Quaresma en dotze ciutats europees.

2.- La dimensió transcendent de la persona humana ha estat el tema de la XXV reunió de treball de la CET amb els professors de les Facultats de Teologia (FTC) i de Filosofia (FFC) de Catalunya. Hi han assistit per part de la FTC, el degà Dr. Armand Puig i els professors Xavier Morlans, Joan Planellas i Peio Sánchez; per part de la FFC, el degà Dr. Joan Martínez Porcell i els professors Vicenç Igual, Carles Linàs i Francesc Torralba.

La reunió de treball ha començat amb la presentació de dues ponències. La del Dr. Torralba ha tractat sobre "L'accés de la persona humana a Déu" i en ella ha desenvolupat les característiques actuals de l'estudi sobre l'ésser humà, que cada vegada se'n coneixen millor aspectes parcials però té gran dificultat en precisar allò que li és essencial. Només en la mesura que es reconegui en l'ésser humà una intel·ligència espiritual, a més de la intel·ligència racional i la intel·ligència emocional, es podrà donar compte de la seva integritat i de la seva capacitat d'accés a la transcendència, al misteri de Déu.

El Dr. Morlans ha parlat sobre "La revelació cristiana i la seva relació amb la disponibilitat humana, avui", on ha exposat les característiques de la revelació cristiana, el caràcter dialogal i interpersonal de la comunicació de Déu als homes i el caràcter d'esdeveniment de la fe cristiana, de trobada amb Algú –Jesús de Natzaret, reconegut per gràcia com el Fill de Déu–. Morlans ha repassat també la crítica a què ha estat sotmesa la fe cristiana per part de la cultura il·lustrada moderna i la seva repercussió avui; d'aquí la necessitat de renovar el primer anunci de la fe cristiana, que la faci néixer i créixer i consolidar en comunitats que testimoniiïn la presència i l'amor de Déu –Pare, Fill i Esperit Sant–, enmig dels homes i dones del nostre temps.

Un intens diàleg entre els bisbes i els professors assistents ha succeït a les ponències i ha fet palesa la necessitat de trobar nous camins per desvetllar la capacitat de transcendència de les persones i per anunciar-los l'Evangelí de Jesús.

3.- Mons. Vives ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2011 i el Pressupost de l'any 2012 del Fons Comú Interdiocesà. Els bisbes els han estudiats i els han aprovats.

4- Els bisbes han elegit com a secretari de la CET per a un nou trienni, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, arquebisbe-bisbe d'Urgell.

5.- Així mateix, i a proposta de Mons. Vives, els bisbes han nomenat, per al pròxim trienni, com a vicesecretari de la CET, Mn. Norbert Miracle i Figuerola, canonge de l'arxidiòcesi de Tarragona i rector del Seminari Major Interdiocesà.

6.- Els bisbes han tractat diverses qüestions relacionades amb la pastoral de joventut, entre elles totes les activitats a les diòcesis catalanes derivades de l'impuls donat a la pastoral juvenil amb la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut, presidida pel Papa Benet XVI, a Madrid, el passat mes d'agost.

També han tractat de diversos aspectes organitzatius relacionats amb l'escoltisme i han decidit celebrar en la Pasqua de Pentecosta de 2014 el pròxim Aplec de l'Esperit, la trobada interdiocesana de joves de Catalunya, Andorra i les Illes Balears.

7.- Així mateix, els bisbes han tractat diversos temes relacionats amb el patrimoni. Mons. Pardo, bisbe de Girona i encarregat per la CET d'aquest àmbit, ha presentat també els pròxims treballs de "Catalonia Sacra", el projecte cultural dut a terme conjuntament pel Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS) i la Universitat de Girona, amb el suport de la

Generalitat de Catalunya. "Catalonia Sacra" és un projecte d'articulació de visites turístiques al patrimoni de l'Església catòlica a Catalunya, amb l'objectiu de fer-lo conèixer més i millor, i mostrar la naturalesa fonamental del patrimoni de l'Església com un resultat de la inculturació de la fe cristiana a Catalunya. Els bisbes han acordat que la presentació oficial conjunta de "Catalonia Sacra" es faci a la basílica de Santa Maria del Mar, a Barcelona, la pròxima primavera, en una data encara per determinar.

8.- Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), ha exposat als bisbes diverses qüestions relacionades amb aquest àmbit, entre elles, la celebració de dos seminaris de formació per als membres de les deu delegacions diocesanes de Mitjans de Comunicació, seminaris que tindran lloc el divendres 3 de febrer, a la Facultat de Comunicació Blanquerna, de la Universitat Ramon Llull, a Barcelona.

També en aquest àmbit, i a proposta de Mons. Taltavull, els bisbes han donat el vistiplau al nomenament del Sr. Francesc Cano i Castells, del bisbat de Solsona, com a director del SIMCOS, per al pròxim trienni.

9.- Així mateix, els bisbes han nomenat, per un període de tres anys, la Sra. Sheila Sánchez i Pérez, de l'arxidiòcesi de Barcelona, com a presidenta de la Joventut Obrera Catòlica (JOC) de Catalunya i les Illes Balears.

Barcelona, 2 de febrer de 2012

La revista montserratina *Documents d'Església* arriba al núm. 1.000

Fundada l'octubre de 1966 pel P. Hilari Raguer, actualment la dirigeix el P. Bernabé Dalmau, sempre "oberta a la realitat del que passa a l'Església"

Després de 45 anys, continua publicant els textos majors del Sant Pare i dels organismes vaticans, documents de l'episcopat mundial, estudis doctrinals i articles d'opinió

Montserrat, 3 de febrer de 2012. La revista quinzenal *Documents d'Església*, dirigida pel P. Bernabé Dalmau des de 1986 i editada per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, arriba, el proper dia 15 de febrer, al número mil. Fundada l'any 1966 pel P. Hilari Raguer, la revista va néixer tot just acabat el Concili Vaticà II com una necessitat d'omplir el buit que representava la inexistència dels principals textos eclesials en català. L'oportunitat de l'edició queda avalada per aquests quaranta-cinc anys d'edició ininterrompuda i per l'acceptació per part d'un públic necessàriament limitat però constant.

Si bé actualment hi ha més mitjans d'informació religiosa i de divulgació de textos, els lectors de la revista n'aprecien la qualitat literària del català i, sobretot, la publicació sistemàtica dels principals documents, no sols del papa i dels organismes romans, sinó també d'episcopats, així com de comunitats de base. Més enllà de la utilitat puntual de tenir un document a l'abast, el pas dels anys fa de la revista una obra de consulta, ja que cada any se'n publiquen els índexs.

Les característiques del pontificat de Joan Pau II, amb la multiplicació d'encíclics i d'exhortacions apostòliques extenses, va motivar també una certa reducció dels textos editats, en profit dels que tenen el nivell més alt d'autoritat. La revista, però, no ha renunciat a traduir de tant en tant ni estudis doctrinals ni comentaris lliures. Això li dóna un to diferent del que podria ser un butlletí oficial interdiocesà, ja que els textos oficials alternen amb documents de frontera i, fins i tot, d'opinió.

L'1 d'octubre de 1966, el P. Hilari Raguer la va fundar i en va ser el director durant tres anys, un període que va ser decisiu perquè els *Documents* ja estaven ben definits. El va succeir, transitòriament però eficaç, el P. Adalbert Franquesa. I a la darrera de 1969 el va rellevar el

P. Andreu Marquès, que la va dirigir durant quinze anys, i que va voler ser fidel a una realitat que ell expressava així: “L’evolució postconciliar ha desplaçat el centre d’interès del món cristià: l’atenció es dirigeix més actualment a les relacions entre Església i món que no pas a qüestions purament internes, hi ha més interès per documents emanats de comunitats de base que no pas per declaracions purament oficials”. Quan la revista va complir vint anys, tot coincidint amb el número 444, el P. Bernabé Dalmau va rellevar al P. Andreu Marquès.

L’evolució de la revista, les noves tècniques de tractament de textos, l’experiència adquirida i la sistematització de responsabilitats a l’interior de la comunitat de Montserrat han simplificat al màxim la intervenció de col·laboradors, fins a suprimir l’exhibició dels crèdits de responsables de redacció, de traducció i de revisió. Però, com afirma el P. Bernabé Dalmau, “durant aquests 25 anys la revista s’ha mantingut oberta a la realitat del que passa a l’Església, sempre dins dels límits de publicació de documentació”. *Documents d’Església* ha contribuït, des de l’inici, “a la inculturació de l’Església al país”, i ha estat un mitjà que ha vetllat per “la llibertat d’expressió i d’opinió dins la comunitat eclesial”, afegeix el seu director.

El nou Projecte de Missió de La Salle es posa en marxa des de Catalunya

(La Salle) Amb el lema “Junts fem camí”, representants dels diversos àmbits de La Salle Districte ARLEP (Espanya i Portugal) es van trobar al Casal La Salle Sant Martí Sesgueioles, a Veciana, per celebrar la I Assemblea per a la Missió Educativa Lasal·liana (AMEL) del nou districte ARLEP, constituït el setembre de 2010. Més de 80 participants, entre germans i seglars, van treballar en sessions plenàries i petits grups al voltant de diversos temes del 18 al 21 de gener, per tal de plantejar-ne el seu desenvolupament en els propers anys.

La gestió econòmica, la Xarxa d’Obres, la Missió compartida, l’àmbit pedagògic i pastoral... són els principals blocs del nou Projecte de Missió i de les Línies d’Acció que veieren la llum en el si de l’assemblea, tot marcant el camí a seguir per les diferents Obres educatives.

Vinguts d’arreu, els diversos participants a l’Assemblea van començar a arribar a Barcelona el dimarts 18 al matí. Després de gaudir durant unes hores de la capital catalana, un autobús els va dur fins al Casal La Salle Sant Martí Sesgueioles, a Veciana (l’Anoia), amb temps per retrobar, instal·lar-se i sopar. A primera hora, el plenari va començar amb les salutacions del germà Josep Guiteras, Visitador Auxiliar del Districte ARLEP per La Salle Catalunya; el germà Jesús Miguel Zamora, Visitador Titular del Districte ARLEP, i el germà Jacques d’Huiteau, Conseller General de la Regió Lasal·liana d’Europa i Mediterrani (RELEM).

Amb les seves paraules, Guiteras, com a representant del Sector que acollia l'assemblea, va referir-se a la història del Casal com a germen de vida per a molts germans (Sant Martí va acollir durant anys el Noviciat), per al professorat (casa de trobada, reunions i formacions) i per a grups diversos (convivències, colònies, pasqua juvenil...). Josep Guiteras es referí a la importància del nou projecte comú, afirmant que "junts estem escrivint una pàgina important de la història del Districte". A continuació, Jesús M. Zamora, Visitador Titular, també destacà l'objectiu comú "que compartim i que ens agermana" i el "compromís de justícia i responsabilitat" que tenim per a donar resposta als reptes de la Missió. Per aquest motiu, Zamora insistí en l'esforç de creativitat i innovació que cal fer per "trobar les millors respostes al servei educatiu dels més pobres". Per la seva banda, el Jacques d'Huitemau, Conseller General de l'Institut per a la RELEM, vingut de París, es va referir a l'assemblea com a camí i experiència "que pot ser inspiradora fora dels límits geogràfics i lingüístics del districte", destacant així també la seva importància.

Per afavorir el treball i procés de reflexió conjunta, van destacar-se 3 grans àmbits: les noves necessitats dels infants i joves, la implicació actual en el "junts i per associació al servei educatiu dels pobres" i la formació lasal·liana de germans i seglars per a la Missió. És sobre aquests temes que va girar el treball previ i l'anàlisi realitzat per diversos grups i comunitats de tot l'ARLEP, per les comissions districtals, pels consells de Missió, pels equips d'animació dels Sectors, i pels equips directius i claustrals dels centres La Salle d'Espanya i Portugal. El resum d'aquests diàlegs va anar-se concretant en constatacions, reptes i línies d'acció. Ha estat a partir d'aquest recull que els assemblearis han treballat de valent, des dels petits grups i en sessions plenàries, per aprovar el nou Projecte de Missió i les Línies d'Acció del districte. Entre d'altres, es va fer l'elecció dels membres que formaran part del Consell de Missió del districte i també els representants de l'ARLEP que seran delegats a l'AIMEL, l'Assemblea Internacional per a la Missió Educativa Lasal·liana, que tindrà lloc a Roma l'any 2013.

Durant aquest curs serà el torn dels sectors (Valladolid, Bilbao, Catalunya, València-Palma, Madrid i Andalusia), que reunits en assemblea sectorial hauran de fer realitat el Projecte apropant-lo al seu context. En el cas de La Salle Catalunya, l'Assemblea de la MEL es realitzarà del 10 al 12 de juliol de 2012, també a Sant Martí Sesgueioles.

El batxillerat de 3 anys: ni imminent, ni segur!

L'anunci i tot el rebombori que ha suscitat la voluntat manifestada pel nou ministre d'Educació d'establir un batxillerat de tres anys ha generat **una gran confusió i una autèntica consternació en el sector concertat**. No pas pels anys que hauria de durar el batxillerat, sinó perquè es planteja que l'increment de durada sigui a costa de reduir l'ESO a 3 anys.

La setmana passada ja dèiem que era una proposta que podia trepitjar moltes línies vermelles i, hi insistim, de futur incert. En primer lloc, cal recordar que **en cap cas es planteja aplicar aquest canvi el proper curs**. D'altra banda, el ministre només va iniciar una consulta amb les comunitats autònomes i algunes ja van mostrar-hi reticències. Per tant, encara **no es pot donar per fet que la mesura s'acabi portant a terme**, i encara menys preveure la manera en què es pot dur a terme i les conseqüències que se'n poden derivar.

Des de l'Escola Cristiana i les organitzacions de la concertada, sabem els problemes específics que pot comportar en el sector, i **estem amatents a l'evolució del procés**.

Recomanem, però, **no inquietar-se**. Seria del tot prematur i ja tenim prou motius de preocupació real i immediata per fer especulacions sobre **possibilitats encara remotes**. Ens ho recordava Benet XVI en el llibre entrevista *Llum del món: No us preocupeu de demà, cada dia té el seu propi afany. L'afany d'un dia és suficient per a l'home, no pot suportar-ne més. Per tant, procuro concentrar-me a treballar l'afany d'avui i deixar l'altre per demà* (p. 81).

Procurem, per tant, tranquil·litzar-nos i tranquil·litzar -tant com sigui possible- la comunitat educativa. En qualsevol cas, **l'escola concertada sabrà jugar de la millor manera possible en l'escenari que finalment es dibuixi**. Ho hem fet així al llarg de reformes i més reformes. I així ho seguirem fent.

Les xerrades de l'ACIDH

La Fundació ACIDH, presidida per la religiosa Montserrat Baró, organitza unes xerrades amb personalitats rellevants. L'esmentada Fundació, de marcat caràcter social, té com a objectiu atendre adolescent i joves amb problema d'intel·ligència límit.

Sopar – col·loqui

Ponència a càrrec del M. Hble. Jordi Pujol

Tema: “2001-2011 què ha passat? I com estem?”

Data: dilluns, 27 de febrer

Horari: 20,30 a 23,00

Aportació: 25 €

Lloc: sala d'actes de l'ACIDH, c) Milà i Fontanals, 49

Reserva: 93 285 99 77 ext. 5 – comunicació@acidh.org

Aforament limitat

El Prior General dels Carmelites, P. Fernando Millan Romeral, a Catalunya

EL P. MANUEL BONILLA GUTIÉRREZ, O. CARM.
PRIOR PROVINCIAL DELS CARMELITES DE CATALUNYA

i

EDIZIONI CARMELITANE DE ROMA

us conviden a la presentació del llibre del Dr. Mn. Josep M. Manresa

La eclesiologia del P. B. Xiberta (1897-1967)

El “Redescubrimiento” de la Iglesia como “La Obra de Cristo”

Intervindran el Bisbe de Terrassa, Mons, Josep Àngel Saiz Meneses,
el Prior General dels Carmelites, P. Fernando Millan Romeral, O. Carm.,
Mn. Salvador Pié i Ninot, professor d'Eclesiologia a la Facultat de Teologia de Catalunya,
i el P. Giovanni Grosso, O. Carm., director de Edizioni Carmelitane.

L'acte tindrà lloc divendres 10 de febrer de 2012 a les 19.00 h, a la sala Mont Carmel del convent dels Pares Carmelites de Terrassa (carrer Francesc Salvans, xamfrà amb avinguda Abat Marcet).

Terrassa, gener de 2012

CEVRE
Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Jornada de Formació Permanent

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona)

Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82

Secretari general: sec.urc@confer.es

Secretaria: urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

LA SEXUALITAT A LA LLUM DEL MISSATGE MORAL CRISTIÀ

a càrrec de

Gaspar Mora Bartres

És sacerdot de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Doctor en Teologia per l'Institut Alfonsià de Roma (1973), és professor de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, de la qual fou Degà-President (1988-1994) i Vicedegà. Dedicat també a la pastoral familiar, ha estat Consiliari del CPM (Centres de Preparació al Matrimoni) a nivell diocesà, espanyol i internacional. A part d'haver escrit nombrosos articles en prestigioses revistes, és autor de *La carta a los Hebreos como escrito pastoral* (Facultat de Teologia de Catalunya, 1974), *La marginació, dolor, mirall i repte* (Barcelona 1996), *Què és ser cristià* (trad. cast. *Qué es ser cristiano*: Barcelona 2004) i, a més, l'obra cabdal: *La vida cristiana* (Barcelona 2004). Ha col·laborat en importants obres col·lectives, com *Praxis Cristiana* (Madrid 1980), *Conceptos fundamentales de ética teológica* (Madrid 1992) i *Repensar 8 conceptes* (Barcelona 2009).

Data: 11 de febrer de 2012, dissabte

Preu: 20 euros

Hora: 10.00-13.30 i 15.30-17.30 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona)

L1 Rocafort i **L3** Poblesec

Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)

Pagament: Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres GM**

TEMPS DE DÉU, TEMPS DE SILENCI, TEMPS DE PAU

L'URC organitza, en col·laboració amb el Monestir de Montserrat i amb la Cova de Manresa, tres tandes d'exercicis espirituals oberts a les religioses i religiosos que, en un clima intercongregacional, vulguin fruit d'un temps de Déu, d'un temps de silenci i d'un temps de pau en uns dies de l'estiu. Heus ací tres opcions:

EE1

Dates: 16 a 22 de juliol de 2012

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Cebrià Pifarré, Monjo de Montserrat

Tema: "Aprendre a pregar amb el Nou Testament"

Inici: matí del dia 16 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 22 després de dinar

Preu: 288 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

EE2

Dates diverses

VUIT DIES COMPLETS A LA COVA DE SANT IGNASI DE MANRESA EXERCICIS ESPIRITUALS

juliol

11-20.- **Josep Rambla, sj.**

21-30.- **Josep Giménez, sj.**

agost

01-10.- **Gabriel Villanova, sj.** (castellà)

setembre

01-10.- **Oriol Tuñí, sj.** (l'evangeli és Jesús; en castellà)

11-20.- **Francesc Roma, sj.** (amb l'ajuda de peces musicals)

Comencen el dia assenyalat amb el sopar, i acaben després de l'esmorzar

Preu 275 €

Inscripció directa a la Cova de Manresa

Cova de St. Ignasi - Camí de la Cova, s/n -08241 Manresa

93 872 04 22 - recepcio@covamanresa.cat - www.covamanresa.cat

EE3

Dates: 13 a 19 d'agost de 2012

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Joan Mª Mayol, monjo de Montserrat

Tema: "L'Evangeli segons sant Marc, relectura des del seu relat de Pasqua"

Inici: matí del dia 13 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 19 després de dinar

Preu: 288 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Forma d'inscripció:

1. Sol·licitar plaça a Noemí Pujol (secretària de l'URC) per correu electrònic (urc.info@gmail.com), per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona)
2. Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte. La inscripció als exercicis a Manresa es fa directament.
3. Una vegada que la Noemí hagi confirmat que hi ha plaça, efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça.
4. Horari d'atenció al públic: de dilluns a divendres, de 15 a 19 h
5. Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 16-22 juliol) o EE3 (Montserrat, 13-19 d'agost)

Organitza: URC-CEVRE

Bonifacia, la banda sonora de una entrega

MAITE LÓPEZ MARTÍNEZ | Abrir un disco del que sabes poco más de lo que la información de portada indica puede convertirse en toda una aventura. Y algunas veces resulta ser el descubrimiento de un tesoro escondido. Es lo que pasa con **Bonifacia Rodríguez de Castro. Una mujer abriendo caminos**, un disco dedicado a la fundadora de las Siervas de San José, recientemente canonizada.

Sus **18 canciones** rezuman cariño y un cálido ambiente de familia, a la que uno se siente invitado a formar parte. Al escucharlo, quedan muy claros los pilares del carisma de esta fundadora: el amor a Jesús en su faceta de humilde trabajador de Nazaret y una clara vocación para ponerse al servicio de los más sencillos, con especial atención a la mujer.

Sin duda, el tema estrella es *Anda buscando Jesús*, una hermosa melodía de **Javi Chento** interpretada por la voz siempre espléndida de **Emilia Arija**, que tiene la capacidad de convertir en arte todo lo que canta. El tema fue interpretado en español e inglés en la Plaza de San Pedro y, en la práctica, ha venido a ser **la canción de la canonización**.

El himno compuesto para el jubiloso evento (*Una mujer abriendo caminos*), de Ana García Zardáin, ssj, es también otra de las canciones más representativas del espíritu de la santa.

Junto con estos dos pesos pesados de la música cristiana en España, y además de contar con otros importantes artistas, como **Rogelio Cabado o Kiki Troia**, un nutrido grupo de hermanas dan colorido y hondura a este original disco: **canciones alegres** que intercalan la participación de solistas y coros infantiles.

La producción, muy cuidada a todos los niveles, termina con una versión oficial del *Himno a Bonifacia*, cuya letra y música datan de 1942 y 1943, respectivamente. Un tema lleno de historia para dejar un inmejorable sabor de boca.

En el nº 2.787 de *Vida Nueva* – 2 febrero 2012

Jornades d'ètica i món contemporani La qüestió ètica en l'era de la tecnologia

El Concili Vaticà II (GS 34) assenyalà que «com més creix la potència dels homes, més àmpliament s'estén la responsabilitat tant de les persones com de les comunitats». Des d'aquesta perspectiva, la **Facultat de Teologia de Catalunya**, per mitjà del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral, en col·laboració amb **l'Institut de Tecnoètica de Barcelona** (La Salle - URL), organitza els dies 13 i 14 de febrer de 2012 una Jornada entorn de La qüestió ètica en l'era de la tecnologia. Amb aquestes sessions vol contribuir a l'anàlisi ètica de l'activitat tecnològica, en el marc de la Doctrina Social de l'Església.

DILLUNS - 13 de febrer

LA SOCIETAT TECNOLÒGICA

19.00 h

Inauguració - Card. Lluís Martínez Sistach, (Arquebisbe de Barcelona i Gran Cancellier de la FTC)

Presentació - Dr. Antoni Babra, (Director del SEDASE, FTC)

19.10 h

Estat actual de la recerca i dels progressos tecnològics

Ponent: Dr. Antoni Giró (Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya)

19.45 h

IMPACTE DE LES NOVES TECNOLOGIES SOBRE LES CONDUCTES PERSONALS I SOCIALS

Ponent: Dr. Ramon Pascual (President de la Comissió Executiva del Sincrotró)

20.20 h

Pausa

20.30 h

Taula rodona i diàleg amb els ponents Amb la participació de: Sr. Ramon Pastor (Director de R+D de Hewlett Packard) i Dr. Juan José Villanueva (Fundador del Centre de Visió per Computador) (Catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona)

Moderador:

Sr. Ramon Ollé (Director de l'Escola de Negocis BES, La Salle)

DIMARTS - 14 de febrer

ELS DESAFIAMENTS ÈTICS I HUMANÍSTICS

19.00 h

Presentació Dr. Gaspar Mora (Professor de Teologia Moral, FTC)

19.10 h

QUÈ VOL DIR I ON ÉS L'HUMANISME, AVUI?

Ponent: Dr. Josep M. Esquirol (Professor de Filosofia, UB) (Director de l'Institut de Tecnoètica)

19.45 h

ELS DESAFIAMENTS ÈTICS DE LES NOVES TECNOLOGIES A LA LLUM DEL PENSAMENT SOCIAL DE L'ESGLÉSIA

Ponent: Dr. Jean-Michel Maldamé (Membre honorari de la Pontifícia Acadèmia de les Ciències)

20.20 h

Pausa

20.30 h

Taula rodona i diàleg amb els ponents. Amb la participació del Dr. Albert Florensa (Codirector de la Càtedra d'Ètica de l'Institut Químic de Sarrià)

Moderador: Dr. Joan Costa (Professor de Moral Social, FTC - SEDASE)

20.55 h

Cloenda de les Jornades

Inscripció.- Presentació de la butlleta d'inscripció i l'imprès de pagament a la Secretaria de la Facultat de Teologia de Catalunya, abans del dia 10 de febrer. (Diputació 231 - 08007 Barcelona - fax: 934515212 e-mail: administracio@teologia-catalunya.cat)

Vida Religiosa y sociedad civil, ¿ausentes, expectadores, implicados?

CONFER.- JORNADES Àrea de Justícia i Solidaritat i Àrea Missió i Cooperació

Dates: 24, 25 y 26 de febrero de 2012

Lloc: Religiosos de l'Amor de Déu - C/ Asura, 90 - 28044 Madrid - Tel. 91 300 17 46

Matrícula: 45 €

Inscripcions: CONFER, Área de Justicia y Solidaridad - sec.social@confer.es

Núñez de Balboa, 115 bis - 28006 Madrid - Tel. 91 519 36 35 - Fax 91 519 56 57

Estació d'enllaç: la solidaritat en un CLIPmetratge

El teu punt de vista pot fer canviar el món

Dates: 10 de febrer, a les 21 h.

Mostra de curts de Mans Unides.

Lloc: Casal Loiola (c/ Balmes, 138)

Calendari URC-CEVRE 2011-2012

FEBRER		
11	ds.	URC-CEVRE: Jornada de formació permanent . Dr. Gaspar Mora
27	dl.	Reunió de Superiores majors al Monestir de les benedictines del carrer Anglí (Barcelona)

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82

Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com

<http://urc.confer.es>